

OHLÉDNUTÍ ZA VINAŘSKÝM ROKEM 2021

Další rok uběhl a je tu opět tradiční hodnocení minulého ročníku z pohledu jak vinařského, tak vinohradnického, tentokrát už po jedenácté. Bohužel přetrvávající pandemie Covid-19 se opět negativně promítla, tak jako v roce předcházejícím především do společenské činnosti spolku.

I v letošním roce zhodnotím jako první vína z předcházejícího ročníku 2020. Tento ročník byl celkově lepší pro bílá vína, hlavně pro aromatické odrůdy typu Pálava, Irsai Oliver, Muškát moravský, Tramín a Hibernál. Vyšší obsah kyseliny jablečné způsobil, že vína jsou šťavnatá a s výraznou primární aromatikou. Samozřejmě bylo nutno hlídat pH faktor, zdraví kvasnic a další. U odrůd pozdějších jako Ryzlink rýnský, vlašský, Rulandy, Neuburské, které se sklízely až koncem října většinou za trvalého deště, byly obavy z výsledku. Mimo vyšší obsah kyselin se u některých odrůd objevovalo zahrňování hroznů. Byla nutná zvýšená hygiena při zpracování těchto hroznů. Na druhé straně obavy z vyšších kyselin se ukázaly jako liché, v podstatě se odbouraly samovolně. Výsledkem jsou vína víceméně suchá a polosuchá, výrazně odrůdová, se střední až delší dochutí. U některých výrazně pomohlo uplatňování nových technologií, jako je metoda sur-lie, používání speciálních sudů a další.

Pro červená vína byl ročník spíše horší. Prakticky celý říjen až začátek listopadu, v době hlavní sklizně odrůd pro červená vína, přšelo. Takže i ten cukr, který si hrozny do té doby nashromáždily, se vlivem nadbytku vláhy naředil. Navíc začaly hrozny zahrňovat a o nějaké fyziologické zralosti by bylo zbytečné hovořit. V tom nejhorším případě došlo u náchylných odrůd (Dornfelder, Vavřínecké) k takovému stupni nahnívání, že se je nevyplatilo ani sbírat. To všechno mělo za následek, že vinaři museli vynaložit veškerý svůj um, aby vína byla aspoň dobrá. Každopádně budou chtít delší čas, než ukáží svou pravou tvář. Bohužel ani v roce 2019 - 2020 neproběhly tradiční sirkovky, opět to řešily individuální návštěvy. Tradiční košt 2020 se rovněž nekonal, takže už dva dlouhé roky jsme nemohli široké veřejnosti představit výsledky své práce.

Bývá zvykem, že rovněž uvádím, jak si vedla vína ročníku 2020 z našeho vinařství. Především bych chtěl uvést, že v tomto ročníku jsme zavedli do výroby nové technologie. Novým počinem bylo používání vlastních autochtonních kvasinek (kvasinky vyselektované specializovanou firmou přímo z daných odrůd z našich vinic). Dále to bylo uvedení do provozu čtyř kryotanků. Technologie kryomacerace (zchlazení a macerování při nízké teplotě) odzrněných hroznů má pozitivní vliv na vnitřní změny v bobulích s následným pozitivním projevem při výrobě vína. Pokud se týká vlastních účastí na soutěžích, tak jako v roce 2021 se spousta soutěží a výstav kvůli Covid-19 nekonala, přesto jsme přivezli ze zahraničních soutěží 38 medailí včetně těch nejceněnějších. Především to byly soutěže v San Franciscu, Texasu, Londýně, AWC Vienna. Za zmínku stojí Šampion červených vín mezinárodní výstavy Vinoforum a dva Šampiony z mezinárodní výstavy Ryzlinku vlašského. Další 80 medailí k nám doputovalo z Rakouska, Slovenska, Polska a tuzemských soutěží. Soutěží bylo méně, přesto si moravští vinaři přivezli ze zahraničí bezmála 1000 medailí.

A nyní již k průběhu ročníku 2021 z pohledu vinohradnického. Zima se nevykazovala žádnými extrémními, pokud se týká nějakých enormních mrazů, takže vinice přezimovaly bez úhony. Leden byl sice teplotně nadprůměrný, ale další dva následující měsíce byly zase chladnější, což způsobilo zpožděné rašení révy o 2-3 týdny. V té době začaly obavy o úrodu. Vše ale změnilo nadprůměrné teploty v červnu a červenci, které kompenzovaly zpoždění ze začátku vegetace. Vysoké teploty urychlovaly dobu kvetení a zdálo se, že vše bude v pořádku. Bohužel srpen byl teplotně chladnější a deštivější a vinařům se opět začaly

dělat vrásky na čele. I zahájení vinobraní bylo posunuto o cca 2 až 3 týdny proti dlouhodobému normálu. A pak se stalo něco, co už málokdo čekal. Září bylo celkem slunné s příznivými teplotami, ale následně přišel říjen se svými až letními teplotami, což se podepsalo na pozitivním vývoji hroznů, kdy cukernatost během několika dnů vyskočila na 23,24 i 25 °NM. A nejen to, hrozny stačily fenologicky dozrát, což zvláště u červených vín je nezbytné k výrobě kvalitních vín. To nakonec dokazují už první ochutnávky, které probíhají separátně, kdy se členi našeho spolku navštěvují, vína chutnají a diskutují o nich a tím suplují tradiční „sirkové“ komise, které nám Covid už druhý rok překazil. A první dojmy. Bílá vína vykazovala vyšší kyseliny, v některých případech i přes 10gr/l, ale nebylo nutné provádět nějaké zásahy. Jak ukázal čas, kyseliny samovolně odbouraly a výsledkem jsou šťavnatá vína s pikantní kyselinkou a výraznou primární aromatikou. Pozitivně se jeví i červená vína, ale tady si budeme na výsledné hodnocení ještě nějaký měsíc počkat, ale určitě to bude od roku 2018 nejlepší ročník. Pokud se srážek týká, tak oproti předminulým suchým létům byl ročník 2020 téměř v normálu, jen sněhové přikrývky mohlo být více. Z hlediska výskytu škodlivých činitelů révy nebyly větší problémy s peronosporou ani padlím, až na lokální výskyty. Stále častěji se ale vyskytují nová onemocnění, o kterých jsem se zmínil již vloni. Především je to chřadnutí a odumírání révy (Esca). Napadené keře náhle, hlavně v teplých letních měsících, hynou. Poslední poznatky doporučují neřezat révu za deštivého počasí, omezit větší poranění a řezné rány ošetřit vhodným nátěrem. Dále je častější výskyt fytoplazmového žloutnutí a červenání listů révy (stolbur). U napadených keřů zasychají již v červenci, později zavadají i zrající hrozny. Původcem je kříš žilnatka virunosná. Hostitelskými rostlinami tohoto škůdce je svlaček a kopřiva, které je nutné ve vinicích eliminovat. Vlastní prevence spočívá v klučení napadených keřů, respektive jejich hlubokém zmlazení. Poslední zákeřnou nemocí je zlaté žloutnutí révy, které způsobuje Křísek révový. Na Moravě byl zjištěn na třech lokalitách a zatím jediný způsob je likvidace napadené vinice v okruhu 50 m. Tady je nutné, aby se vinaři s těmito problémy seznamovali, učili se je poznávat a v rámci možností proti nim bojovali.

Na závěr něco o klubové činnosti. Bohužel tak jako předloni i vloni Covid poznamenal chod našeho spolku. Nekonal se „sirkové komise“, neproběhlo ani tradiční žehnání mladých vín. Členové spolku se samozřejmě dál scházeli na vzájemných ochutnávkách, výbor pracoval na zabezpečení chodu klubu. Po jarním rozvolnění byla první společnou akcí v červnu výroční členská schůze, původně plánovaná na únor. Další akcí byla v červnu návštěva Salonu vín ve Valticích. V témže měsíci úspěšně proběhl 1. ročník akce „Vinaři pod kostelem“. V srpnu jsme podpořili našimi výpěstky akci Mikroregionu v Miloticích. Rovněž jsme se aktivně podíleli na akci Kukelský duch 2021 – žehnání nové úrodě. Poslední akcí, na které jsme se podíleli, byla v září slavnost Vinobraní, kterou pořádal mužský sbor. My jsme stihli zrealizovat v srpnu 2. ročník „Den otevřených dveří Vinařství Dufek“ a už nyní chystáme další pokračování této akce v termínu 20. srpen 2022. Bohužel následně za pár týdnů byla opět zpřísněna vládní opatření, takže se opět nekonalo tradiční žehnání mladých vín a „sirkovky“ se opět přesunuly do privátních setkávání.

V době, kdy píšete tyto řádky, tak se ze všech stran ozývá, že je pandemie na ústupu, hovoří se o rozvolňování, takže se zdá, že se blýská na lepší časy. Co to znamená? Především návrat do normálu jak v životě, tak v klubové činnosti. Prvním počinem by mělo být konání už dvakrát odložené tradiční výstavy vín, tentokrát už osmý ročník, a to 7. 5. 2022 opět v areálu vinařství Dufek se začátkem ve 13.00 hod. Přijměte pozvání na tuto akci, přijďte se pobavit a ochutnat výsledky práce našich členů, ale i dalších vinařů, ať už amatérů nebo profesionálů. Za Vaši účast a tím podporu naší práce děkujeme.

S přáním pevného zdraví

Za Klub vinařů
Josef Dufek st.

